II

(Neleģislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2018/188

(2017. gada 21. novembris),

ar ko groza Deleģēto regulu (ES) Nr. 1394/2014, ar kuru izveido izmetumu plānu dažām pelaģiskajām zvejniecībām, kas darbojas dienvidrietumu ūdeņos

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK ([1]), un jo īpaši tās 15. panta 6. punktu un 18. panta 1. un 3. punktu,

tā kā:

(1) Regulas (ES) Nr. 1380/2013 mērķis ir pakāpeniski izskaust izmetumus visās Savienības zvejniecībās, ieviešot izkraušanas pienākumu attiecībā uz tādu sugu nozvejām, kurām noteikti nozvejas limiti.

(2) Ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. panta 6. punktu Komisija ir pilnvarota, pamatojoties uz kopīgiem ieteikumiem, kurus, apspriežoties ar attiecīgajām konsultatīvajām padomēm, izstrādājušas dalībvalstis, uz laiku, kas nav ilgāks par trim gadiem, ar deleģētu aktu pieņemt vienreiz atjaunojamus izmetumu plānus.

(3) Lai ar konkrētiem elastības mehānismiem atvieglotu izkraušanas pienākuma izpildi, ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 1394/2014 ([2]) ir izveidots izmetumu plāns dažām pelaģiskajām zvejniecībām, kas darbojas dienvidrietumu ūdeņos.

(4) Minētais izmetumu plāns saskaņā ar [Regulas (ES) Nr. 1380/2013] 15. panta 5. punkta c) apakšpunkta ii) punktu nosaka arī dažus atbrīvojumus no pienākuma izkraut visas nozvejas; tas vajadzīgs, lai ņemtu vērā nesamērīgās nevēlamu nozveju manipulēšanas izmaksas attiecībā uz zvejas rīkiem, kuru nevēlamās nozvejas nepārsniedz noteiktu procentuālo daļu no gada kopējās nozvejas, kas gūta ar katru šādu zvejas rīku (*de minimis* atbrīvojumi).

(5) Saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 1394/2014 5. pantu izmetumu plānu beidz piemērot 2017. gada 31. decembrī.

(6) Beļģija, Francija, Nīderlande, Portugāle un Spānija ir tiešā veidā ieinteresētas dienvidrietumu ūdeņu zvejniecību pārvaldībā. Pēc apspriešanās ar Dienvidrietumu ūdeņu konsultatīvo padomi un Pelaģisko krājumu konsultatīvo padomi minētās dalībvalstis 2017. gada 2. jūnijā iesniedza Komisijai kopīgu ieteikumu.

(7) Kopīgais ieteikums ierosina izmetumu plānā noteikto *de minimis* atbrīvojumu piemērošanas ilgumu pagarināt šādā pārskatītā izmetumu līmenī:

— 2018. gadā līdz 6 % un 2019. un 2020. gadā līdz 5 % no putasu gada kopējās nozvejas, kas *ICES* VIII rajonā gūta rūpnieciskajā zvejā ar pelaģisko trali,

([1]) OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.
([2]) Komisijas 2014. gada 20. oktobra Deleģētā regula (ES) Nr. 1394/2014, ar kuru izveido izmetumu plānu dažām pelaģiskajām zvejniecībām, kas darbojas dienvidrietumu ūdeņos (OV L 370, 30.12.2014., 31. lpp.).

— 2018. gadā līdz 6 % un 2019. un 2020. gadā līdz 5 % no garspuru tunzivs gada kopējās nozvejas, kas *ICES* VIII rajonā gūta lielo pelaģisko sugu zvejā ar pāru pelaģisko trali,

— 2018., 2019. un 2020. gadā līdz 4 % no Eiropas anšova, makreles un stavridu gada kopējās nozvejas, kas *ICES* VIII rajonā gūta ar pelaģisko trali,

— 2018., 2019. un 2020. gadā līdz 4 % no stavridu un makreles gada kopējās nozvejas un 2018., 2019. un 2020. gadā līdz 1 % no Eiropas anšova gada kopējās nozvejas, kas *ICES* VIII, IX un X rajonā un *CECAF* 34.1.1., 34.1.2. un 34.2.0. zonā gūta ar riņķvadu.

(8) Ierosinātos *de minimis* atbrīvojumus dalībvalstis pamatoja ar pierādījumiem par nozveju manipulēšanas izmaksu nesamērīgumu attiecīgajās zvejniecībās. Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas (ZZTEK) ekspertu darba grupa šos pierādījumus ir izskatījusi un secinājusi, ka kopīgajos ieteikumos minētie argumenti, kas saistīti ar nevēlamu nozveju manipulēšanas izmaksu nesamērīgumu un dažos gadījumos papildināti ar izmaksu kvalitatīvu novērtējumu, ir pamatoti. Ņemot vērā iepriekšminēto un to, ka nav citādas zinātniskas informācijas, ir lietderīgi pagarināt *de minimis* atbrīvojumu piemērošanu saskaņā ar kopīgajā ieteikumā ierosināto procentuālo apjomu un nepārsniedzot Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. panta 1. punktā atļautos līmeņus.

(9) Deleģētās regulas (ES) Nr. 1394/2014 2. pants paredz izdzīvotības atbrīvojumu, ko piemēro Eiropas anšovam, stavridām un makrelei, kas gūti nerūpnieciskā zvejā ar riņķvadu, bet tās 4. pants paredz konkrētu minimālo saglabāšanas references izmēru Eiropas anšovam. Šos pasākumus ZZTEK 2014. gadā novērtēja labvēlīgi. Komisija uzskata, ka minēto novērtējumu pamatojošie pierādījumi paliek spēkā arī uz turpmākajiem trijiem gadiem. Tāpēc ir lietderīgi šo pasākumu piemērošanas laikposmu pagarināt līdz 2020. gadam.

(10) Tāpēc Deleģētā regula (ES) Nr. 1394/2014 būtu attiecīgi jāgroza.

(11) Šajā regulā paredzētie pasākumi tiešā veidā ietekmē Savienības kuģu saimniecisko darbību un zvejas sezonas plānošanu, tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā tūlīt pēc tās publicēšanas. Ar Deleģēto regulu (ES) Nr. 1394/2014 izveidoto izmetumu plānu beigs piemērot 2017. gada 31. decembrī, tāpēc šī regula būtu jāpiemēro no 2018. gada 1. janvāra,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Deleģēto regulu (ES) Nr. 1394/2014 groza šādi:

1) regulas 3. pantu aizstāj ar šādu:

"*3. pants*

***De minimis* atbrīvojumi**

Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. panta 1. punkta, drīkst izmest šādus daudzumus:

a) 2018. gadā līdz 6 % un 2019. un 2020. gadā līdz 5 % no putasu gada kopējās nozvejas rūpnieciskajās pelaģisko traleru zvejniecībās, kad specializētajā zvejā *ICES* VIII rajonā putasu zvejo, izmantojot pelaģisko trali ar traļu durvīm (OTM), un uz kuģa apstrādā, lai iegūtu surimi pamatsastāvdaļu;

b) 2018. gadā līdz 6 % un 2019. un 2020. gadā līdz 5 % no garspuru tunzivs gada kopējās nozvejas, kas specializētajā zvejā *ICES* VIII rajonā gūta lielo pelaģisko sugu zvejniecībās, kurās izmanto pāru pelaģisko trali (PTM);

c) 2018., 2019. un 2020. gadā līdz 4 % no Eiropas anšova, makreles un stavridu gada kopējās nozvejas, kas Eiropas anšova, makreles un stavridu specializētajā zvejā *ICES* VIII rajonā gūta pelaģisko traleru zvejniecībās, kurās izmanto pelaģisko trali ar traļu durvīm (OTM);

d) 2018., 2019. un 2020. gadā līdz 4 % no stavridu un makreles gada kopējās nozvejas un 2018., 2019. un 2020. gadā līdz 1 % no Eiropas anšova gada kopējās nozvejas, kas stavridu, makreles un Eiropas anšova specializētajā zvejā *ICES* VIII, IX un X rajonā un *CECAF* 34.1.1., 34.1.2. un 34.2.0. zonā gūta ar riņķvadiem (PS).";

2) regulas 5. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

"To piemēro no 2015. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim."

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no 2018. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 21. novembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER